

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 13Csp/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323201820
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:4323201820.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

13Csp/51/2023

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C., D. B.. A. XXXX/XX, v konaní zast. Mgr. Richard Bebjak, advokát so sídlom 811 05 Bratislava, Lermontovova 14, IČO: 31 025 544, proti žalovanej: 365.bank, a.s., so sídlom 811 02 Bratislava, Dvořákovo nábřežie 4, IČO: 31 340 890, v konaní zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom 811 05 Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 2 231,92 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

13Csp/51/2023

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 2 231,92 eur s 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 231,92 eur od 11.05.2023 až do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žaloba sa v prevyšujúcej časti čo do obdobia omeškania z a m i e t a .

III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

13Csp/51/2023

1. Žalobkyňa sa v podanej žalobe domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2 231,92 eur s 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 231,92 eur od 06.04.2023 až do zaplatenia a náklady na uplatnenie pohľadávky vo výške 103,81 eur. Žalobkyňa ďalej v podanej žalobe uviedla, že ako dlžník s veriteľom 365.bank, a.s. Bratislava (právny nástupca Poštová banka, a.s. Bratislava) uzatvorila dňa 07.03.2011 zmluvu o úvere č. 0262142888, na základe ktorej žalovaná ako dodávateľ finančnej služby poskytla žalobkyni finančné prostriedky vo výške 4 450 eur a žalobkyňa sa zaviazala predmetný úver splatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 73,61 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.04.2011, dátum konečnej splatnosti úveru 15.03.2021, výška úrokovej sadzby 12,90 % ročne, RPMN 14,99 %, priemerná RPMN 17,44 %, celková výška nákladov 3 734,72 eur. Žalobkyňa na úverový účet žalovanej uhradila sumu vo výške

6 681,92 eur. V danej veci sa jedná o vzťah medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovanou ako dodávateľom. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň spadá aj pod režim zákona č. 129/2010 Z. z.

o spotrebiteľských úveroch. Zmluvu o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, nakoľko neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy

o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Celková výška úveru je v zmluve uvedená v nesprávnej výške, teda ako by tam nebola uvedená vôbec, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve o úvere je uvedené, že poskytnutá výška úveru predstavuje sumu 4 450 eur. Celková výška nákladov 3 734,72 eur. V zmluve je uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Celková čiastka úveru teda predstavuje sumu 8 184,72 eur (4 450 eur + 3 734,72 eur). Úver mal byť ale splácaný v 120 mesačných splátkach vo výške 73,61 eur, čo predstavuje celkovú čiastku úveru 8 833,20 eur. Zmluvu

o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1, písm. a) ZoSÚ, nakoľko neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. V zmluve o úvere je uvedené, že došlo k poskytnutiu úveru vo výške 4 450 eur, ale podľa výpisu k úverovému účtu došlo k následnému odpočítaniu poplatku za poskytnutie úveru vo výške 89 eur a teda reálna výška úveru s ktorou mohla žalobkyňa aj reálne disponovať predstavuje sumu 4 361 eur. V skutočnosti bola žalobkyni teda reálne poskytnutá nižšia suma úveru, než bola deklarovaná v zmluve o úvere. Žalobkyňa poukazuje na rozhodnutie NS SR zverejnené v Zbierke stanovísk NS SR č. 4/2022, ktoré občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu prijalo ako rozhodnutie zásadného významu určené na zverejnenie v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, a to Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022, sp. zn. 9 Cdo 287/2021, ktorého právna veta znie: „Celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru.“ V dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru nemôže byť a ani nie je správne vypočítaná výška RPMN v zmluve o úvere, pretože dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje celkový náklad úveru pre spotrebiteľa, do celkovej výšky úveru, bude podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. To isté platí aj v prípade nesprávneho výpočtu RPMN z hľadiska celkových nákladov spotrebiteľa, keď žalovaná do výpočtu RPMN použila nižšie náklady, ako boli v skutočnosti. Z uvedeného dôvodu v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, čo má za následok zákonnú sankciu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1, písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z.

o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa na úverový účet uhradila sumu vo výške 6 681,92 eur, výška úveru 4 450 eur, výška bezdôvodného obohatenia 2 231,92 eur. Z dôvodu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne vo výške 2 231,92 eur. Žalobkyňa si voči žalovanej uplatňuje úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 2 231,92 eur od 10.05.2023 do zaplataenia. Žalobkyňa si voči žalovanej uplatňuje aj náklady na uplatnenie pohľadávky vo výške 103,81 eur, a to odmenu právneho zástupcovi žalobcu jeden úkon právnej služby, za vypracovanie a odoslanie predžalobnej výzvy žalovanému podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (advokátska tarifa) vo výške 91,29 eur a k tomu prislúchajúci režijný paušál v roku 2023 vo výške 12,52 eur.

2. Okresný súd Levice vydal vo veci dňa 26.05.2023 platobný rozkaz pod spisovou značkou 13Csp/51/2023 – 24, proti ktorému žalovaná podala v zákonnej lehote odpor.

3. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že žalovaná podľa § 151 CSP výslovne popiera všetky skutkové tvrdenia žalobkyne a podanú (generickú spotrebiteľskú) žalobu považuje za nedôvodnú a zjavne šikanóznou, keďže žalobkyňa si uplatňuje domnelý nárok na základe úverovej zmluvy, uzavretej 07.03.2011, pričom poskytnutý úver žalobkyňa dobrovoľne (predčasne) splatila dňa 23.12.2014, čím jej dlh zanikol splnením. Je nesporné, že žalobkyňa v danom prípade úver ani len nepreplatila, keďže uhradila žalobcovi iba sumu

6 681,92 eur, hoci podľa úverovej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že celková čiastka úveru predstavuje 8 184,72 eur [súčet výšky úveru (4 450,- eur) a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (3 734,72 eur)], t. j. žalobkyňa zaplatila žalovanej o 1 502,80 eur menej.

Napriek tomu sa žalobkyňa v tomto konaní, takmer 9 rokov po splatení úveru ad absurdum domáha, aby jej žalovaná vydala bezdôvodné obohatenie vo výške 2 231,92 eur spolu s ďalším príslušenstvom, ktoré nemožno považovať za bagateľné. Za daných okolností z pohľadu žalovanej evidentne nejde o výkon práva v súlade dobrými mravmi. V týchto intenciách žalovaná apeluje na všeobecný súd, aby skúmal motív podania žaloby, t. j. čo je v skutočnosti jej cieľom a aký reálny dopad bude mať výsledok konania na právnu sféru žalobkyne. Práve s ohľadom na tieto okolnosti sa žalovaná domáhala, aby súd komplexne posúdil konanie žalobkyne aj cez prizmu dobrých mravov (§ 3 ods. 1 OZ) a zväzil aplikáciu základného princípu podľa čl. 5 CSP (zákaz zneužitia práva) v spojení so súkromnoprávnymi zásadami neminem laedere (nikoho nepoškodzovať) a pacta sunt servanda (zmluvy sa musia dodržiavať), ktoré platia aj pre „privilegovaných“ spotrebiteľov. Žalovaná zároveň vyhlasuje, že pri poskytovaní úveru postupovala s odbornou starostlivosťou a pred uzavretím zmluvy o úvere (ako aj po uzavretí zmluvy o úvere) si splnila všetky zákonné povinnosti, ktoré jej ukladá zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) a súvisiace právne predpisy (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, Zákon o bankách a pod.). Po dôkladnom preskúmaní a akceptácii žiadosti, uzavrela žalovaná dňa 07.03.2021 so žalobkyňou zmluvu o úvere pôžička na bývanie č. 0262142888 (ďalej aj ako „zmluva o úvere“). Na základe tejto zmluvy žalovaná poskytla žalobkyňi účelový úver na bývanie vo výške 4 450,- eur. V čl. 4 zmluvy o úvere boli prehľadne uvedené najmä: výška úveru (4 450,- eur), počet mesačných splátok (120) a ich výška (73,61 eur spolu s poplatkom za správu a vedenie účtu), dátum konečnej splatnosti úveru (15.03.2021), RPMN (14,99 %), úroková sadzba (12,9 %) ako aj celková výška nákladov, ktorú má klient zaplatiť (3 734,72 eur) s osobitnou poznámkou, že celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Zmluvný vzťah sporových strán trval až kým žalobkyňa dňa 23.12.2014, dobrovoľne (predčasne) splatila celý zostatok úveru. Počas trvania úverového vzťahu pritom nerozporovala žiadnu náležitosť zmluvy o úvere. Nevyužila ani možnosť odstúpiť od zmluvy o úvere do štrnástich dní od jej uzavretia, nepodala reklamáciu alebo sťažnosť na príslušný orgán dohľadu. Po takmer 9-tich! rokoch od splatenia úveru, na základe čoho de iure došlo k zániku peňažného záväzku žalobkyne splnením (§ 559 ods. 1 OZ), sa žaloba o vydanie údajného bezdôvodného obohatenia zo dňa 24.05.2023 javí ako špekulatívna a šikanózna. Žalobkyňa totiž už zjavne nemá záujem na náprave vytýkaných nedostatkov (existenciu ktorých zásadne žalovaná odmieta). O nepoctivej motivácii žalobkyne svedčí aj skutočnosť, že sa nepokúsila odstrániť domnelé nedostatky zmluvy o úvere korektne v zmysle zásady pacta sunt servanda, a to napríklad štandardným uzavretím dodatku k zmluve o úvere ešte počas trvania úverového vzťahu. Žalobkyňa úver nepreplatila (žalobkyňa zaplatila žalovanej iba 6 681,92 eur, hoci podľa zmluvy mala celkovo uhradiť na úver sumu 8 184,72 eur, t. j. o 1 502,80 eur viac), domáhala sa touto žalobou vydania údajného bezdôvodného obohatenia vo výške 2 231,92 eur s príslušenstvom. Motív (cieľ) tejto žaloby je priam „do očí bijúci.“. Zneužitím práva je aj jeho výkon, ktorý vzhľadom na doterajšie správanie strany nebolo možné očakávať. Orgán aplikujúci právo by mal pri zohľadnení skutkových okolností konkrétneho prípadu citlivo vyhodnotiť zámer strany vykonávajúcej subjektívne právo a dôsledky výkonu tohto práva na protistranu. Osobitne so zreteľom na okolnosti prípadu sa žalovaná domáha, aby súd komplexne posúdil konanie žalobkyne aj cez prizmu dobrých mravov (§ 3 ods. 1 OZ) a zväzil aplikáciu základného princípu podľa čl. 5 CSP (zákaz zneužitia práva) v spojení so súkromnoprávnymi zásadami neminem laedere (nikoho nepoškodzovať) a pacta sunt servanda (zmluvy sa musia dodržiavať), ktoré platia aj pre „privilegovaných“ spotrebiteľov. Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu žalovaná podľa § 195 ods. 1 CSP navrhla, aby súd vykonal dokazovanie aj výsluchom žalobkyne, a to k okolnostiam priebehu kontraktčného procesu, vrátane konania žalobkyne pred iniciovaním tohto súdneho konania. Žalovaná pre úplnosť uviedla, že objektívne nevie zabezpečiť prítomnosť žalobkyne na pojednávaní. Pre prípad vykonania tohto dôkazu preto v súlade s § 197 ods. 2 CSP žiadala súd o jej predvolanie. Žalovaná sa domnieva, že dubiozne správanie žalobkyne vzhľadom na opísaný skutkový stav:

- hoci žalobkyňa dobrovoľne (predčasne) splatila úver v celom rozsahu ešte v roku 2014, žalobu podala v roku 2023, t. j. po cca. deviatich rokoch od splatenia úveru a po 12-ich rokoch od uzavretia zmluvy (2011),
- žalobkyňa nevyužila svoje zákonné právo odstúpiť od úverovej zmluvy,
- žalobkyňa nenavrhovala, aby došlo k modifikácii podmienok zmluvy (napr. formou dodatku),
- žalobkyňa nepodala sťažnosť alebo reklamáciu na poskytnuté bankové služby,
- žalobkyňa neiniciovala žiadne mimosúdne rokovania pred podaním žaloby,
- žalobkyňa napriek vyššie uvedeným skutočnostiam prekvapivo a zrejme účelovo podala žalobu,
- žalovaná nikdy nevyťahovala voči žalobkyňi peňažnú pohľadávku,

- žalobkyňa uhradila pohľadávku žalovanej dobrovoľne a predčasne, pričom zaplatila žalovanej iba 6 681,92 eur, hoci podľa zmluvy o úvere mala celkovo uhradiť na úver sumu 8 184,72 eur,

- napriek tomu, že žalobkyňa uhradila žalovanej o 1 502,80 eur menej, domáha sa touto žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 231,92 eur spolu s ďalším príslušenstvom; vykazuje evidentne znaky šikanózneho výkonu práva, ktoré by všeobecné súdy nemali tolerovať, v opačnom prípade možno považovať úpravu o „dobrých mravoch“ za obsolentnú. Žalovaná sa preto osobitne domáha, aby prvoinštančný súd racionálne zväžil aplikáciu základného princípu podľa čl. 5 CSP v spojení s § 138 CSP a komplexne posúdil konanie žalobkyne aj cez prizmu dobrých mravov (§ 3 ods. 1 OZ) v spojení so súkromnoprávnymi zásadami neminem laedere a pacta sunt servanda. Uplatnenie sankcií voči veriteľovi za domnelé vady obsahových náležitostí zmluvy o úvere (ktoré žalovaná odmieta), nie je správne, spravodlivé ani účelné. Súdy by v takých prípadoch mali venovať pozornosť tomu, či z celkového obsahu zmluvného dojednania je možné zistiť zákonom vyžadované údaje. Je potrebné zdôrazniť, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno pojať ako obranu pred ľahkomyseľnosťou a nezodpovednosťou. Žalobkyňa uvádza, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ resp. ich obsahuje

v nesprávnej výške. Ide o nasledujúce náležitosti, a to a) nesprávna celková čiastka; b) poplatok za poskytnutie úveru. Žalobkyňa niekoľko rokov po splatení úveru zjavne oneskorene a účelovo namieta, že v úverovej zmluve bola celková výška úveru uvedená nesprávne. S tvrdeniami žalobkyne žalovaná nesúhlasí, nakoľko z predložených výpisov

z úverového účtu vyplýva, že žalobkyňa riadne načerpala úver v súlade so zmluvou o úvere v celkovej výške 4 450,- eur dňa 08.03.2011. Údaj o celkovej výške úveru bol riadne, jasne a zrozumiteľne uvedený priamo v zmluve o úvere popri ostatných náležitostiach. Popieranie správnosti týchto údajov vyznieva preto absurdne a špekulatívne. Navyše žalobkyňa na úver celkovo uhradila sumu 6 681,92 eur, ktorou úver dobrovoľne a predčasne splatila v celom rozsahu. Pričom podľa úverovej zmluvy mala celkovo uhradiť okrem istiny (4 450,- eur) aj náklady vo výške 3 734,72 eur, teda spolu sumu vo výške 8 184,72 eur. V tejto súvislosti je absurdné, ak žalobkyňa tendenčne namieta, že celková výška úveru je nesprávna, keď zaplatila signifikantne menej (konkrétne o 1 502,80 eur) ako bolo pôvodne dohodnuté

v úverovej zmluve. Žalovaná apeluje aj na to, že podľa právneho poriadku SR (§ 13 ZoSÚ) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (čl. 14) mala žalobkyňa legitímne právo na odstúpenie od úverovej zmluvy, ktoré sa dobrovoľne a slobodne rozhodla nevyužiť, pričom ďalej pokračovala v úverovom vzťahu. Žalobkyňa v nepoctivom úmysle spôsobiť žalovanej finančnú ujmu a privodiť sebe výhodnejšie ekonomické a právne postavenie, chce v skutočnosti iba špekulatívne docieľiť, aby súd určil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a priznal nárok na vrátenie údajného bezdôvodného obohatenia. Takýto postup by bol vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a procesné správanie žalobkyne mimoriadne formalistický a krajne nesúladný s princípom spravodlivosti. K námietke žalobkyne ohľadom poskytnutia poplatku za úver si žalovaná dovoľuje poukázať na medzičasom už ustálenú rozhodovaciu prax NS SR, ktorá je podľa názoru žalovanej aplikovateľná aj v tejto veci: 7Cdo/294/2019, publikované pod R 12/2021 – veriteľom bola VÚB (z odôvodnenia ods. 14): „Dovolačný súd poukazuje na to, že z označenia sporného poplatku vyplýva, že ide o poplatok za poskytnutie úveru, t. j. za úkony na strane veriteľa, ktoré sú nevyhnutné pre uzavretie zmluvy, a ktoré sú jeho internou záležitosťou a súčasťou jeho nákladov, teda za úkony veriteľa súvisiace s poskytnutím úveru ako vypracovanie zmluvy a jej uzavretie a pod. Poplatok za poskytnutie úveru teda predstavuje cenu za poskytovanie služby veriteľom, pričom možnosť jeho uplatňovania pripúšťa zák. č. 129/2010 Z. z. a táto možnosť vyplýva aj z judikatúry SD EÚ. Nemožno teda v súvislosti s dojednaním poplatku za poskytnutie úveru dospieť k záveru o existencii nekalej zmluvnej podmienky.“ Žalovaná sa mala na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť tým, že okrem splátok istiny úveru, ktorý by mal byť podľa žalobkyne bezúročný a bez poplatkov, inkasovala aj splátky úrokov

a poplatky. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru by pritom mala nastupovať priamo ex lege. Žalovaná preto nemala mať nárok na úroky a poplatky od počiatku úverového vzťahu. Žalobkyňa sa nesprávne domnieva, že k bezdôvodnému obohateniu došlo až v momente, keď súhrn plnení prevýšil istinu úveru (4 450,- eur). Tým sa zrejme snaží umelo predĺžiť premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá medzičasom márne uplynula. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je určujúcim moment, keď sa oprávnený dozvie o skutočnostiach, na základe ktorých môže uplatniť nárok na súde, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. Okamih, v ktorom spotrebiteľ zistí, ako možno právne kvalifikovať jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových

okolností, nie je pri posudzovaní začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty relevantný (rozsudok NS SR zo dňa 01.05.2013 sp. zn. 1 Cdo 67/2011, publikované v časopise ZSP pod č. 22/2013; totožne aj NS ČR: rozsudok zo dňa 27.09.2000 sp. zn. 20 Cdo 927/98, uznesenie zo dňa 27.11.2013 sp. zn. 28 Cdo 3914/2012, rozsudok zo dňa 28.11.2013 sp. zn. 33 Cdo 2225/2012 a mnohé iné). Vedomosť osoby o určitých skutočnostiach je vnútorným psychickým stavom a preto nemôže byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť iba skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa tento vnútorný psychický stav subjektu prejavuje navonok, a teda okolnosti, z ktorých možno existenciu vedomosti vyvodiť (m.m. R 45/1986, 2 Cdo 109/2007, 3 Cdo 224/2017, 5 Cdo 64/2018, 4 Cdo 120/2019, 1 VO bdo 2/2020 a mnohé iné). Aplikujúc tieto závery na daný prípad:

- pri úverových vzťahoch má dlžník vedomosť o tom, komu plní, bezprostredne po uzavretí zmluvy. Dlžník uzavrel zmluvu o úvere so žalovanou dňa 07.03.2011; počas celého trvania úverového vzťahu vedel, že plní v prospech spoločnosti 365.bank, a.s. (do 02.07.2021 Poštová banka, a.s.);

- rozsah bezdôvodného obohatenia je spotrebiteľovi zrejmy najneskôr pri splatení úveru, resp. pri realizácii poslednej splátky. Vtedy nepochybne vie určiť, akú celkovú čiastku veriteľovi uhradil. Poslednú (mimoriadnu) splátku uhradil dlžník dňa 23.12.2014.

Objektívna premlčacia lehota sa neodvíja od subjektívnych okolností (vedomosť oprávneného). Pre jej začiatok je naopak určujúce, kedy došlo k vzniku danej právnej skutočnosti. Uplynutím tejto lehoty dochádza k definitívnemu premlčaniu nároku. Ide

o nástroj absolútneho vymedzenia časových horizontov na uplatňovanie práv. Eliminuje sa tým tiež špekulatívne konanie, smerujúce k účelovému predlžovaniu subjektívne premlčacej lehoty. Ak by sa teda v tomto prípade použila trojročná premlčacia lehota, nárok žalobkyne by bol ku dňu podania žaloby premlčaný. A to aj v prípade, ak by sa určil začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty až na splatenie celého úveru, t. j. 23.12.2014 (žaloba bola podaná na súd až v roku 2023). Žaloba bola evidentne podaná po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej lehoty, počítanej od dátumu uzavretia zmluvy o úvere (07.03.2011). Ak by sa s týmto záverom súd nestotožnil, ani pri počítaní dvojročnej subjektívnej alebo trojročnej objektívne premlčacej lehoty, najneskôr plynúcej od 24.12.2014, žaloba zjavne nebola podaná včas.

4. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 15.06.2023 spisová značka

13Csp/51/2023 – 58 podľa § 167 ods. 3 CSP vyzval žalobkyňu, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k odporu žalovanej, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2023.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k podanému odporu dňa 05.07.2023 uviedla, že celé vyjadrenie žalovanej v článku I. a II. žalobkyňa považuje výslovne za účelové a neopodstatnené. Uzatvorená zmluva o úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, ktorú vopred pripravila žalovaná ako dodávateľ finančnej služby pre veľký počet spotrebiteľov, kde žalovaná vystupovala v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou takýchto formulárových spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná úverová zmluva túto charakteristiku spĺňa. Žalobkyňa má za to, že bolo zákonnou povinnosťou žalovanej ako dodávateľa finančnej služby (žalobkyňa zdôrazňuje, že sa jedná o bankovú inštitúciu), aby pripravila a v rámci svojej činnosti používala také formulárové zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú v súlade s ustanoveniami ZoSÚ ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, platných a účinných v čase uzatvorenia zmluvy

o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná ako dodávateľ, ktorá vopred ako profesionál naformulovala a pripravila zmluvu o spotrebiteľskom úvere, teraz prenášala svoje zlyhanie na žalobkyňu ako spotrebiteľa, ktorá si na súde uplatnila svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia a svoju procesnú obranu žalovaná postavila na tom, že zo strany žalobkyne sa jedná o šikanózne vykonávanie práva, zneužitie práva, konanie v rozpore s dobrými mravmi. Keby žalovaná ako dodávateľ finančnej služby pri formulácii zmluvných podmienok

a uzatváraní formulárových zmlúv o spotrebiteľskom úvere postupovala v súlade so zákonom, tak by teraz nečelila viacerým žalobám spotrebiteľov o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorí si svoj nárok uplatňujú plne v súlade so zákonom. Žiadne zákonné ustanovenie v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani v súčasnej dobe neurčuje resp. nestanovuje časový horizont a neobmedzuje právo spotrebiteľa domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia v prípade, ak sa dozvie rozhodujúce skutočnosti o tom, že predmetná zmluva

o úvere pre absenciu obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, veriteľ nemal právo na prijatie plnenia v rozsahu úrokov a poplatkov predmetnej úverovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa sa dozvedela o tom, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu porušenia zákonných ustanovení ZoSÚ, a teda, že veriteľ nemal nárok na prijatie úrokov a poplatkov

z predmetnej úverovej zmluvy, a teda, že žalobkyňa nemala plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve, dňa 19.04.2023 od svojho právneho zástupcu, ktorému predložila k nahliadnutiu predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere spolu

s listinnými dokumentami k zmluve o úvere. Na základe uvedenej informácie od svojho právneho zástupcu sa žalobkyňa rozhodla uplatniť si svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanej. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa považuje akékoľvek hypotetické úvahy žalovanej o tom, že nárok si žalobkyňa uplatnila z odstupom niekoľkých rokov, nenamietala neplatnosť zmluvy o úvere skôr za absolútne irelevantné a výslovne účelové. Žalovaná v rámci svojej procesnej obrany až 3 krát chaoticky a absolútne nedôvodne poukazuje na skutočnosť, že je nesporné, že žalobkyňa v danom prípade úver ani len nepreplatila, keďže uhradila žalovanej iba sumu 6 681,92 eur, hoci podľa úverovej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že celková čiastka úveru predstavuje 8 184,72 eur [súčet výšky úveru (4 450,- eur) a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (3 734,72 eur)], t. j. žalobkyňa zaplatila žalovanej o 1 502,80 eur menej. Žalobkyňa opakuje, že v zmluve o úvere je uvedené, že poskytnutá výška úveru predstavuje sumu 4 450 eur. Celková výška nákladov 3 734,72 eur. V zmluve je uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Celková čiastka úveru teda predstavuje sumu 8 184,72 eur. Úver mal byť ale splácaný v 120 mesačných splátkach vo výške 73,61 eur, čo predstavuje celkovú čiastku úveru 8 833,20 eur a nie

8 184,72 eur. Za absolútne nedôvodnú žalobkyňa považuje aj procesnú obranu žalovanej v časti celkovej výšky spotrebiteľského úveru a žalobkyňa trvá na skutočnosti, že reálna výška úveru, s ktorou mohla žalobkyňa aj reálne disponovať, predstavuje sumu iba 4 361 eur a nie 4 450 eur. V skutočnosti bola žalobkyňa teda reálne poskytnutá nižšia suma úveru, než bola deklarovaná v zmluve o úvere. V ďalšej časti odporu žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom namieta uplynutie subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby, pričom poukazuje na niektoré staršie rozhodnutia súdov. V prvom rade žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že práve zo strany žalovanej (a nie zo strany žalobkyne, ako tvrdí žalovaná) vznesením námietky premlčania uplatneného nároku spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia ide

o zjavné zneužitie práva v rozpore s dobrými mravmi a poškodzovaním žalobkyne ako spotrebiteľa. Žalovaná úmyselne pri uplatnenej námietke premlčania zamĺčala právny názor vyslovený v uznesení NS SR sp. zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.02.2022 v identickej veci žalovanej (žalovaná bola účastníkom konania) o vydanie bezdôvodného obohatenia, kde NS SR uznesením dovolanie žalovanej odmietol a k plynutiu subjektívnej a objektívnej premlčacej doby pri žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý má základ zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobkyňa v neposlednom rade poukazuje na rozhodnutia NS SR zverejnené v Zbierke stanovísk NS SR č. 2/2022, a to:

- uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. septembra 2021, sp. zn.

5 Cdo 29/2021 týkajúce sa plynutia subjektívnej premlčacej doby, podľa ktorého pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktoré je bezúročné a bez poplatkov, je podstatná skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá (nemal) plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve,

- uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2022, sp. zn.

7Cdo 268/2021, čo sa týka objektívnej premlčacej doby, podľa ktorého analogická aplikácia desaťročnej objektívnej premlčacej doby súdmi Slovenskej republiky pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka) získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, je právnym dôsledkom prednosti rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C - 485/19 zo dňa 22. apríla 2021 v právnom poriadku Slovenskej republiky. Na základe vyššie uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu SR, pokiaľ ide o nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, má súd aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Potom nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je uplatnený v rámci uvedenej desaťročnej objektívnej doby a námietka premlčania žalovanej, že došlo k uplynutiu objektívnej premlčacej doby je nedôvodná. Nedôvodná je aj námietka premlčania pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby, a to vzhľadom na bod 11. vyjadrenia žalobkyne. Žalobkyňa si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila včas a v žiadnom prípade nedošlo k uplynutiu tak subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby.

6. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 06.07.2023 pod spisovou značkou 13Csp/51/2023 – 71 podľa § 167 ods. 4 CSP vyzval žalovanú, aby sa písomne vyjadrila k vyjadreniu žalobkyne v lehote 15 dní, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.07.2023.

7. Dňa 13.07.2023 žalovaná spísala vyjadrenie, v ktorom naďalej popierala všetky tvrdenia žalobkyne uvádzané v žalobe a v replike, vrátane uplatnených nárokov, ktoré žalovaná považuje za nedôvodné a šikanózne, keďže žalobkyňa si uplatňuje domnelý nárok na základe úverovej zmluvy, uzavretej dňa 07.03.2011, pričom poskytnutý úver žalobkyňa dobrovoľne „predčasne“ splatila dňa 23.12.2014, čím jej dlh zanikol splnením (§ 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a ku dňu podania žaloby sú hypotetické nároky žalovanej premlčané a nevymáhateľné (§ 54a OZ). Žalobkyni preto objektívne nehrozí žiadna ujma. Žalovaná ďalej vo vyjadrení uviedla, že trvá na vznesenej námietke premlčania, a ak by jej nebolo vyhovené, súčasne namieta, že ide o zjavné zneužitia práva spotrebiteľa a výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti neobstojí poukazovanie žalobcu na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 29/2021 alebo 7 Cdo 268/2021. Na účely správneho posúdenia plynutia premlčacej lehoty je rozhodnutie NS SR zjavne neaplikovateľné, a to vzhľadom na diametrálne odlišné skutkové a právne okolnosti. V konaní sp. zn.

5 Cdo 29/2021 totiž spotrebiteľ podal žalobu dňa 08.03.2018, pričom poslednú splátku úveru realizoval dňa 20.02.2017 (nie je zrejmé, či reálne došlo k dobrovoľnému predčasnému splateniu úveru), t. j. žaloba bola podaná po 1 roku a 16.tich dňoch od poslednej úhrady žalobcu. Podotýkame, že veriteľom bola nebanková spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia,

s. r. o., pričom dovolací súd vec zrušil a vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Nemožno vylúčiť, že o tejto veci bude pro futuro ešte rozhodovať aj Ústavný súd SR. V tomto spore však žalobkyňa podala žalobu dňa 02.05.2023, pričom poslednú splátku úveru, ktorou súčasne dobrovoľne (predčasne) splatila úver, realizovala dňa 23.12.2014, t. j. žaloba bola v danom prípade podaná po takmer 9-tich rokoch od zániku dlhu žalobkyne. Ak by aj všeobecne súdy hypoteticky neposúdili uplatnený nárok za premlčaný, vyššie identifikované konanie je evidentne v rozpore s dobrými mravmi a s právnou istotou zmluvných strán. NS SR v konaní 7 Cdo 268/2021 bez meritórneho prieskumu odmietol dovolanie žalovaného, v ktorom sa dovolací súd prekvapivo odmietol zaoberať súvisiacimi právnymi otázkami.

V identifikovanom konaní dovolací súd procesne odmietol dovolanie žalovaného bez toho, aby sa meritórne zaoberal hmotnoprávnymi otázkami, pričom formálne dospel

k (nepreskúmateľnému) záveru o analogickej aplikácii desaťročnej objektívnej premlčacej doby súdmi SR pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ako dôsledok prednosti rozsudku SD EÚ vo veci C-485/19 zo dňa 22.04.2021 v právnom poriadku SR. Skutkové a právne okolnosti prejednávanej veci sú diametrálne odlišné. V prvom rade sa žalobkyňa nedomáha vydania plnenia poskytnutého na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Uplatnený nárok má vyplývať z bezúročnosti a bez poplatkovosti poskytnutého úveru. V zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ sa úver pri absencii zákonom stanovených náležitostí považuje za bezúročný a bez poplatkov ex lege. Na vydanie bezdôvodného obohatenia sa preto nevyžaduje predchádzajúce súdne rozhodnutie, či je úver bezúročný a bez poplatkov. Tento aspekt sa skúma v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia ako predbežná otázka. Slovenský právny poriadok tiež neupravuje osobitný režim pre neplatnosť zmluvy, neprijateľnosť zmluvnej podmienky a bezúročný a bez poplatkový úver. Súdny dvor EÚ tiež uzavrel, že je neakceptovateľné, ak sa bez nutnosti preukázania predpokladá, že spotrebiteľ mal vedomosť o neprijateľnosti zmluvných podmienok. Takáto prezumpcia však v našom právnom poriadku neplatí. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je určujúcim moment, keď sa subjekt dozvie

o skutočnostiach, na základe ktorých môže uplatniť nárok na súde, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. Určenie tohto momentu sa však neprezumuje. Zisťuje sa na základe skutočností, prostredníctvom ktorých sa vedomosť subjektu prejavuje navonok, a teda okolností, z ktorých možno existenciu vedomosti vyvodiť. Žalovaná nesúhlasí s argumentmi súdu, ktoré majú odôvodňovať plynutie desaťročnej premlčacej doby namiesto trojročnej, ktorá by uplynula pred podaním žaloby dňa 23.12.2017, počítaná od momentu splatenia úveru (23.12.2014). Opakovane žalovaná zdôrazňuje, že žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia ad absurdum takmer 9 rokov po dobrovoľnom splatení úveru (§ 54a OZ). Očividne tým zneužíva skutočnosť, že nie je povinná preukazovať naliehavý právny záujem a využíva toto konanie ako nástroj šikany žalovanej. Podľa názoru žalovanej by v materiálnom právnom štáte nemali všeobecné súdy akceptovať, aby spotrebiteľia za daných špecifických okolností (najmä pokiaľ ide

o dobrovoľné predčasné splatenie úveru a podanie žaloby o takmer 9 rokov neskôr po zániku dlhu) prvýkrát a procesne úspešne namietali náležitosti zmluvy až v súdnom konaní, ak spotrebiteľovi reálne nehrozí žiadna ujma (opak žalobkyňa v tomto konaní ani len netvrdila a už vôbec nepreukázala) a celému sporu je možné fakticky predísť jednoduchým dodatkovaním pôvodnej zmluvy, čo je v oblasti záväzkového práva štandardný (bežný) jav. Tvrdenie žalobkyne o nesprávnosti údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorá je osobitným ukazovateľom, ktorým sa vypočítava časová hodnota budúcich peňažných tokov zostala nepreukázaná. Zo zákonného textu pritom nevyplýva požiadavka, že by predpoklady pre výpočet RPMN mali byť skoncentrované v osobitnom bode zmluvy alebo vo forme vzorca.“ Žalovaná je presvedčená o tom, že tento spor je vhodným „učebnicovým“ prípadom, kedy by mal súd uplatniť esenciálne zásady súkromného práva a základné procesné princípy (vrátane spravodlivosti), a to v neprospech žalobkyne, keďže sa nateraz javí, že primárnym motívom žaloby nie je ochrana práv, ale pravdepodobne iba docielenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to na základe akejkolvek - hoci len jednej formálnej vady v zmluve o úvere. Je nemysliteľné, aby sa súd zaoberal obdobnou žalobou podanou „v opačnom garde“, t. j. ak by veriteľ žaloval spotrebiteľa o plnenie povinnosti alebo si voči nemu uplatnil určovacie nároky, a to po takmer 9-tich rokoch od zániku dlhu, resp. niekoľko rokov po premlčaní.

8. Dňa 23.10.2023 žalovaná spísala vyjadrenie, v ktorom akcentovala na tú skutočnosť, že žalobkyňa úver nepreplatila (celkovo uhradila žalovanej 6 681,92 eur, hoci podľa zmluvy mala celkovo uhradiť na úver sumu 8 184,72 eur, t. j. o 1 502,80 eur viac). Ak sa touto žalobou, podanou po takmer 9-tich rokoch od dobrovoľného splatenia úveru, účelovo domáha vydania údajného bezdôvodného obohatenia vo výške 2 231,92 eur s príslušenstvom, podľa názoru žalovanej je zisťnosť motívu (cieľa) tejto žaloby priam „do očí bijúci.“

9. Na pojednávaní dňa 12.12.2023 právny zástupca žalobkyne uviedol, že na podanej žalobe trvá a v podrobnostiach odkazuje na svoje doterajšie písomné podania. Žalobkyňa o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, v akej výške a z akých dôvodov sa dozvedela až pri porade so svojím právnym zástupcom dňa 19.04.2023, potom ako mu predložila zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu. Žalobkyni nebol poskytnutý celý úver vo výške 4 450 eur, ale suma nižšia, znížená o 89 eur. Toto vyplýva aj z dôkazu predloženého žalovanou, kde aktuálny stav úveru ku dňu 09.06.2023 strana 4, kde v poslednom odstavci uskutočnené čerpania je uvedená čerpaná suma 89 eur na číslo účtu: XXXXXXXXXX, kód banky: XXXX, toto nie je a ani nebol účet žalobkyne a táto suma žalobkyni nebola nikdy daná k dispozícii. V poslednom riadku je uvedená suma 4 361 eur, ktorá bola prevedená na účet: XXXXXXXXXX, kód banky: XXXX, z čoho vyplýva, že žalobkyni bola poskytnutá nižšia suma ako je uvedená v zmluve, čím nesedia celkové náklady na úver, celková výška úveru a takisto táto suma bola započítaná do výšky úveru, avšak mala byť započítaná do nákladov na úver, čo ako predpoklad ovplyvní aj výšku RPMN a to v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa.

10. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 12.12.2023 uviedla, že o tom, že vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie sa dozvedela až v apríli roku 2023, kedy právnemu zástupcovi odovzdala okrem listín, ktoré sa týkali dvoch spotrebiteľských zmlúv, ktoré uzatvorila s nebankovými subjektami aj listiny, ktoré sa týkajú zmluvy o úvere, ktorá bola uzavretá dňa 07.03.2011 a ktorú pripojila k žalobe. Zmluvu o úvere uzatvárala so žalovanou ako bankou a tak si myslela, že táto zmluva bude v poriadku a bude obsahovať všetko to čo sa vyžaduje. Predmetnú zmluvu odovzdala svojmu právnemu zástupcovi na odporúčenie svojej známej, ktorá mala podobný prípad. Známa žalobkyne jej tieto skutočnosti uviedla v marci v kalendárnom roku 2023. Táto známa žalobkyni odporučila aktuálneho právneho zástupcu, pretože aj jej pomáhal. Predmetnú zmluvu o úvere odovzdávala právnemu zástupcovi s tým, aby preveril túto zmluvu, či obsahuje všetko to čo má obsahovať. Pred marcom v roku 2023 žalobkyňa potvrdila, že nemala vedomosť o tom, že na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie. V dobe keď svojmu právnemu zástupcovi žalobkyňa odovzdávala listiny zo zmluvy o úvere uviedla, že nemala vedomosť o tom, či si z tejto zmluvy o úvere bude uplatňovať od žalovanej nejaké výhody. Po odovzdaní listín, zmluvy o úvere právny zástupca posúdil a vyhodnotil obsah tejto zmluvy o úvere a povedal, že táto zmluva nie je v poriadku a až vtedy nadobudla vedomosť o tom, že plnila nad rámec.

11. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní dňa 12.12.2023 uviedla, že trvá na svojich vyjadreniach v odpore ako aj v následnej duplike, na ktorú odkazuje. Opakovane poukázala na to, že žalovaná popiera všetky skutkové tvrdenia uvádzané žalobkyňou v žalobe a tiež aj závery prezentované na dnešnom pojednávaní, žalobu podanú žalobkyňou žalovaná považuje za bezdôvodnú a šikanóznou. Žalobkyňa

si uplatnila domnelý nárok na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 07.03.2011, pričom samotná žalobkyňa poskytnutý úver splatila predčasne už dňa 23.12.2014. S ohľadom na tieto skutočnosti sa žalovaná domáhala, aby súd posúdil toto konanie žalobkyne komplexne a to aj s ohľadom na dobré mravy a zväžil aplikáciu základného princípu podľa článku 5 Civilného sporového poriadku v spojení so základnými zásadami ako nikoho nepoškodzovať a tiež že zmluvy sa musia dodržiavať. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania zdôraznila, že žalobkyňa niekoľko rokov po splatení úveru zjavne a oneskorene namieta jednotlivé skutočnosti.

12. Strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to najmä: písomnou Zmluvou o úvere – pôžičkou na bývanie zo dňa 07.03.2011 pod č. 0262142888, výpisom z účtu žalobkyne za obdobie od 08.03.2011 do 23.12.2014, e-mailovou komunikáciou zo dňa 30.04.2023, písomnou Žiadosťou o úver zo dňa 03.03.2011, fotokópiou preukazu totožnosti žalobkyne, platobným dokladom SIPO II. žalovanou za obdobie február 2011, výpisom z Katastra nehnuteľností z listu vlastníctva č. XXXX - čiastočný pre Okres C., Obec C., katastrálne územie C., parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo 894/40 o výmere 570 m² zastavané plochy a nádvoria, stavby súpisné číslo XXXX na parcele číslo 894/40 druh stavby 500 bytový dom, výpisom z účtu žalobkyne za obdobie od 01.01.2011 do 31.01.2011, Zmluvou o úvere, Potvrdením žalovanej zo dňa 16.12.2014 adresované žalobkyňi o vyčíslení zostatkovej sumy na predčasné splatenie úveru, písomnou Žiadosťou o zmenu úveru číslo úverového účtu XXXXXX-XXXXXXXX/XXXX,

e-mailovou komunikáciou zo dňa 18.07.2014, Žiadosťou o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 27.01.2014 vyhotovenou žalovanou, aktuálnym stavom úveru ku dňu 09.06.2023, výpisom z účtu žalobkyne za obdobie od 07.03.2011 do 09.06.2023, aktuálnym stavom úveru ku dňu 09.06.2023, výpisom z účtu žalobkyne za obdobie od 07.03.2011 do 09.06.2023.

14. Podľa § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka (účinný od 01.01.2011 do 29.06.2011) touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný od 01.01.2011 do 29.06.2011) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinný od 01.01.2011 do 30.11.2011) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

22. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

26. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

29. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

30. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

31. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

32. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

33. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

34. Podľa § 458 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

35. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

36. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

37. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

38. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinný od 01.07.2010 do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobe v celom rozsahu vyhovel v časti uplatnenej istiny vo výške 2 231,92 eur.

41. Žalobkyňa ako dlžníka uzavrela so žalovanou v pozícii veriteľa písomnú zmluvu o úvere pod č. 0262142888 dňa 07.03.2011, na základe ktorej žalovaná mala poskytnúť žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 4 450 eur. Žalobkyňa ako dlžníka prevzala na seba uzavretím zmluvy o úvere povinnosť, že úver bude mesačne splácať vo výške mesačnej splátky 71,95 eur a tiež poplatok za správu a vedenie úverového účtu vo výške 1,66 eur mesačne a tak výška mesačnej splátky s poplatkom za správu úverového účtu predstavovala sumu vo výške 73,61 eur. Žalobkyňa mala prvú splátku zaplatiť dňa 15.04.2011 a každú ďalšiu splátku vždy k 15. dňu toho ktorého dňa v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru bol 15.03.2021. Celkový počet mesačných splátok bol stanovený na 120. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom, keďže úverový vzťah sa spravuje Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Úverová zmluva je upravená v ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorého ustanovenia, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalobkyňa do úverového zmluvného vzťahu vstupovala ako spotrebiteľ, fyzická osoba, pretože pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti tak ako to ustanovuje § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Žalovaná poskytla žalobkyni na základe zmluvy o úvere peňažné prostriedky a v úverovom vzťahu mala status dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti ako banka, ktorá mala v predmete činnosti ku dňu uzatvárania úverovej zmluvy zapísanú aj činnosť poskytovania úverov. Z uvedeného dôvodu súd na daný právny vzťah aplikoval aj ustanovenia Občianskeho zákonníka podľa § 52 a nasl. a tiež aj zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

42. Žalobkyňa v podanej žalobe poukazovala na tú skutočnosť, že zmluvu o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov a z uvedeného dôvodu si uplatnila žalovanú istinu s príslušenstvom, nakoľko mala za to, že žalovaná sa vo výške 2 231,92 eur bezdôvodne obohatila.

43. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal tou skutočnosťou, či zmluva o úvere pod č. 0262142888 zo dňa 07.03.2011 obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Súd dospel k záveru, že úverová zmluva neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť z dôvodu, že na úverovej zmluve bola uvedená výška úveru vo výške 4 450 eur a celková výška nákladov vo výške 3 734,72 eur. Na úverovej zmluve sa uvádzala iba výška úveru vo výške 4 450 eur a celková výška nákladov vo výške 3 734,72 eur, čo predstavuje sumu vo výške 8 184,72 eur. Žalobkyňa mala dlh zaplatiť žalovanej v 120 splátkach po 73,61 eur, čo predstavuje 8 833,20 eur. Na úverovej zmluve bola totiž uvedená výška splátky s poplatkom za správu úverového účtu vo výške 73,61 eur x 120, čo predstavuje sumu vo výške 8 833,20 eur. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Z tohto je zrejmé, že celkovými nákladmi, ktoré mala žalobkyňa zaplatiť žalovanej bola nielen výška úveru vo výške 4 450 eur, ale aj celková výška nákladov vo výške 3 734,72 eur, čo predstavuje sumu vo výške 8 184,72 eur ako aj výška mesačných poplatkov za správu účtu. Výška mesačnej splátky mala predstavovať sumu vo výške 73,61 eur, čo predstavovala jednak výška mesačnej splátky vo výške 71,95 eur, ale aj poplatok za správu a vedenie účtu vo výške 1,66 eur. Výška mesačnej splátky s poplatkom za správu úverového účtu predstavovala sumu vo výške 73,61 eur. Keďže žalobkyňa mala zaplatiť žalovanej 120 splátok po 73,61 eur tak celkove mala žalobkyňa zaplatiť žalovanej sumu vo výške 8 833,20 eur, nakoľko podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa so spotrebiteľským úverom sú aj poplatky akéhokoľvek druhu a teda aj poplatok za správu a vedenie účtu. Celkove mala žalobkyňa žalovanej zaplatiť 8 833,20 eur, hoci na úverovej zmluve je uvedená výška úveru je 4 450 eur a celkové náklady vo výške 3 734,72 eur, čo predstavuje sumu 8 184,72 eur. Z uvedeného dôvodu na úverovej zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, to znamená, že celkovo mala žalobkyňa zaplatiť žalovanej 8 833,20 eur, čo nebolo na zmluve o úvere uvedené. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) a teda v danom prípade na zmluve o spotrebiteľskom úvere absentovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) a to celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a z uvedeného dôvodu sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

44. Na úverovej zmluve je uvedená výška poskytnutého úveru 4 450 eur, pričom žalobkyňa súdu preukázala, že na jej účet E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX jej veriteľ, žalovaná poskytla len sumu 4 361 eur (ide o účet žalobkyne uvedený na zmluve o úvere č. 0262142888). Žalobkyňa preukázala súdu výpisom z účtu, že suma 89 eur bola poskytnutá na iný účet (čl. 8), ktorý nie je účtom žalobkyne uvedený na úverovej zmluve. Žalovaná neuviedla na úverovej zmluve v správnej výške celkovú výšku spotrebiteľského úveru, ktorá bola aj reálne poskytnutá, pričom ide o náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., aj z tohto dôvodu je zmluva o spotrebiteľskom úvere bezúročná a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.). Suma vo výške 89 eur bola žalovanou odrátaná od úveru vo výške 4 450 eur z dôvodu poplatku za poskytnutie úveru.

45. Nakoľko žalovaná navýšila celkovú výšku úveru o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 89 eur nemôže byť a ani nie je správne vypočítaná RPMN na zmluve o úvere. Dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje náklad úveru pre spotrebiteľa, do celkovej výšky úveru, došlo k podhodnoteniu RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. Žalovaná do výpočtu RPMN použila nižšie náklady ako boli v skutočnosti, čo má za následok, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, ktorá skutočnosť podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

46. Žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, že žalovanej zaplatila sumu vo výške 6 681,92 eur, žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 14.06.2023 potvrdila, že žalobkyňa zaplatila žalovanej sumu vo výške 6 681,92 eur čím došlo k zhodnému vyjadreniu strán sporu, že žalobkyňa na základe zmluvy o úvere pod č. 0262142888 zaplatila žalovanej 6 681,92 eur, táto skutočnosť nebola preto medzi stranami sporu sporná. Súd mal preto za preukázané, že výška bezdôvodného obohatenia stanovená žalobkyňou na sumu 2 231,92 eur je dôvodná, nakoľko žalobkyňa si uplatnila v podanej žalobe iba rozdiel medzi výškou svojho plnenia 6 681,92 eur a výškou úveru vo výške 4 450 eur (6 681,92 eur – 4 450 eur = 2 231,92 eur). Úverová zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) a g) zákona č. 129/2010 Z. z. a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť ako aj celkovú výšku poskytnutého úveru, a preto podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, čím, žalobkyňa plnením vo výške 6 681,92 eur zaplatila žalovanej viac ako bol poskytnutý úver vo výške 4 361 eur a to o sumu 2 231,92 eur. Žalobkyňa si neuplatnila nárok na sumu 89 eur. Žalovaná prijala plnenie vo výške 2 231,92 eur bez právneho dôvodu, a preto na strane žalovanej v tejto časti vzniklo bezdôvodné obohatenie a povinnosťou žalovanej je bezdôvodné obohatenie vo výške 2 231,92 eur zaplatiť žalobkyňi.

47. Súd pripomína, že podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a to v správnej výške s tým, že sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Vzhľadom k tomu, že žalovaná uviedla síce na zmluve o úvere RPMN vo výške 14,99 %, avšak z hľadiska celkových nákladov spotrebiteľa žalovaná do výpočtu RPMN použila nižšie náklady ako boli v skutočnosti a z toho dôvodu je na úverovej zmluve uvedená v nesprávnej výške ročná percentuálna miera nákladov, v neprospech spotrebiteľa, aj z tohto dôvodu je zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročná a bez poplatkov.

48. Žalovaná počas konania vzniesla námietku premlčania, ktorú odôvodnila tým, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je určujúci moment, keď sa oprávnený dozvie o skutočnostiach, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a osobe obohateného. Žalovaná tvrdila, že žalobkyňa ako dlžník mala vedomosť komu plní bezprostredne po uzavretí zmluvy, keďže zmluvu o úvere uzavrela so žalovanou dňa 07.03.2011. Rozsah bezdôvodného obohatenia spotrebiteľovi musí byť zrejмый najneskôr pri splatení úveru, resp. pri realizácii poslednej splátky. Vtedy nepochybne vie dlžník určiť, akú celkovú čiastku veriteľovi uhradil. Poslednú (mimoriadnu) splátku dlžník uhradil dňa 23.12.2014. Ak by sa v tomto prípade použila trojročná premlčacia lehota, nárok žalobkyne by bol ku dňu podania žaloby premlčaný. A to aj v prípade, ak by sa určil začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty až na splatenie celého úveru, t. j. 23.12.2014, nakoľko žaloba bola podaná na súd až v roku 2023.

49. S poukazom na vznesenú námietku premlčania žalovanou sa súd zaoberal skutočnosťou či námietka premlčania zo strany žalovanej bola vznesená dôvodne.

50. Z prehľadu úhrad, ktoré predložila súdu žalobkyňa je zrejmé, že žalobkyňa zaplatila poslednú splátku žalovanej dňa 23.12.2014 vo výške 3 407,05 eur. Žalovaná túto skutočnosť ani nerozporovala, uviedla, že žalobkyňa poskytnutý úver dobrovoľne predčasne splatila dňa 23.12.2014.

51. Súd sa zaoberal skutočnosťou kedy sa žalobkyňa dozvedela o tom, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 12.12.2023 uviedla, že o bezdôvodnom obohatení na strane žalovanej sa dozvedela až v apríli v roku 2023 kedy svojmu právnenému zástupcovi odovzdala okrem dvoch zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktoré mala uzavreté s nebankovými spoločnosťami aj listiny, ktoré sa týkajú žalovanej zmluvy o úvere, ktorá bola uzavretá dňa 07.03.2011. Predmetnú zmluvu odovzdala svojmu právnenému zástupcovi na odporúčenie svojej známej, ktorá mala podobný prípad. Úverovú zmluvu, ktorá je predmetom súdneho konania, odovzdávala právnenému zástupcovi z toho dôvodu, že ak by zmluva nebola v poriadku, išlo by o neoprávnené prijatie plnenia. Pred marcom v roku 2023 nemala vedomosť o tom, že na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 12.12.2023 uviedla, že svoj prípad odovzdala právnenému zástupcovi, nakoľko jej známa mala prípady, kedy uzatvárala spotrebiteľské zmluvy s nebankovými subjektami, ktoré mala žalobkyňa tiež uzavreté a to s dvomi nebankovými subjektami a z tohto dôvodu vyhľadala advokáta a dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere s nebankovými subjektami mu odovzdala na posúdenie a pri tej príležitosti, keď sa za ním dostavila, zobrala aj žalovanú zmluvu o úvere. Je zrejmé, že žalobkyňa aktuálneho právneho

zástupcu splnomocnila na zastupovanie v tomto súdnom konaní dňa 19.04.2023, čo korešponduje s tvrdením žalobkyne o tom, že sa dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej v apríli kalendárneho roku 2023.

52. Súd nemal pochybnosti o tvrdení žalobkyne, že o tom, že vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie, sa dozvedela v apríli v roku 2023.

53. Pri bezdôvodnom obohatení musí súd prihliadať v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 a § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka tak na uplynutie subjektívnej lehoty (dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil) ako aj uplynutie objektívnej lehoty tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie desať rokov odo dňa keď k bezdôvodnému obohateniu došlo.

54. Čo sa týka subjektívnej lehoty žalobkyňa sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení v mesiaci apríl 2023, kedy zmluvu o spotrebiteľskom úvere odovzdala svojmu aktuálnemu právnenému zástupcovi na posúdenie spolu s ďalšími úverovými zmluvami, ktoré mala uzavreté s nebankovou spoločnosťou. Žalobu žalobkyňa podala na tunajší súd dňa 25.05.2023. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa sa dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia v mesiaci apríl 2023 na strane žalovanej a žaloba bola podaná v mesiaci máj roku 2023 je celkom zrejmé, že bola podaná počas plynutia subjektívnej premlčacej doby a teda včas. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a o tom, kto ho získal (z odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu I: ÚS 51/2020 z 9. júna 2020).

55. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu lehotu tak súd má za to, že žalovaná ako bankový subjekt dlhodobo poskytujúci úvery, vrátane úverov spotrebiteľských, vo veľkom rozsahu, má povinnosť poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch, vrátane nároku žalobkyne zo žalovanej úverovej zmluvy, sú formulované žalovanou ako dodávateľom, a preto žalovaná zodpovedá za ich obsah a za to, aby boli v súlade s kogentnými ustanoveniami právnych predpisov.

56. Objektívna premlčacia lehota plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia, t. j. v danom prípade od úhrady žalobkyne žalovanej. Je zrejmé, že žalobkyňa predčasne splatila úver vo výške 3 407,05 eur dňa 23.12.2014. Súd zastáva názor, že v danom prípade je potrebné vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty. Žalovaná má v predmete činnosti poskytovanie úverov, a preto sa vyžaduje, aby dodržiavala príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaná musela byť minimálne uzrozmeneá s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuviedla obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, musela si byť vedomá toho, že ide o spotrebiteľa a nebude môcť žiadať od žalobkyne úroky a iné poplatky a pre prípad, že tak urobí, bola s uvedenou zákonnou sankciou uzrozmeneá. Minimálne teda na strane žalovanej išlo o nepriamy úmysel získať majetkový prospech. Keďže posledná úhrada bola vykonaná dňa 23.12.2014 vo výške 3 407,05 eur a žaloba došla na tunajší súd dňa 25.05.2023, desaťročná objektívna premlčacia doba by uplynula až 23.12.2024. To znamená, že žalobkyňa podala žalobu včas v objektívnej premlčacej lehote 10 rokov. Právny názor o desaťročnej premlčacej lehote bol vyslovený už vo viacerých súdnych rozhodnutiach v typovo obdobných sporoch, napr. rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 12.12.2011 spisová značka 7Co 84/2011, Krajský súd Žilina spisová značka 9Co 648/2013 zo dňa 20.02.2014. Súd námietku premlčania vznesenú žalovanou vyhodnotil ako nedôvodnú a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

57. K námietke premlčania je potrebné uviesť, že oprávnený sa môže domáhať svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia len v rámci plynutia subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby. V prípade, ak dôjde k uplynutiu jednej z nich, oprávnený nemá možnosť domáhať sa svojho práva z bezdôvodného obohatenia, nakoľko došlo k jeho premlčaniu. Subjektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. K subjektívnej premlčacej dobe je potrebné poukázať na to, že zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slova „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných

prípadoch, na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil. Nemožno prikázať všetkým bez rozdielu úrovne mysle byť „advokátom“ aj keď ani u advokátov nemožno vylúčiť, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedia až s odstupom času po vykonaní plnenia. Relevanciu má teda to, od kedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie od kedy plnila, resp. jej bolo plnenie poskytnuté. Ako vyplýva z početných rozhodnutí súdov, pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúce poznanie skutkových okolností (ani nie tak právneho posúdenia) no okolností nie zo zmluvy, ale okolností z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia (okolnosť, že došlo k porušeniu práva, o výške bezdôvodného obohatenia a príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami). Zdá sa, že nepostačujú pochybnosti, ale „dozvedenie sa“ o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa dala v apríli roku 2023 preskúmať viaceré uzatvorené zmluvy svojmu právnenému zástupcovi, ktorý neskôr aj podal žalobu, a teda až od tohto momentu možno začať počítat plynutie subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá by žalobkyni uplynula až v apríli kalendárneho roka 2025. Vzhľadom na to, že žaloba bola na súd podaná v roku 2023 v mesiaci máj, žaloba bola podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

58. Objektívna premlčacia lehota je upravená v ustanovení § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka a rozlišuje dve rôzne dĺžky lehôt vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe, pričom to, ktorá z nich bude aplikovaná na ten ktorý prípad bude závisieť od toho, akým spôsobom bolo získané bezdôvodné obohatenie. Občiansky zákonník upravuje ustanovenie o bezdôvodnom obohatení získanom úmyselne, avšak v ustanovení § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ani v žiadnom inom ustanovení nevymedzuje podstatu úmyselného konania. Z tohto titulu je potrebné z hľadiska právnej teórie vychádzať z právnej úpravy úmyselného zavinenia podľa definície úmyselného zavinenia upravenom v Trestnom zákone. O priamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho aj získať chcel. O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím konaním obohatenie, ktoré mu nepatrí, môže získať a s týmto následkom bol pre prípad, že nastane, uzrozumený. Pre oba prípady je rozhodujúcim znakom úmyslu predchádzajúca vedomosť subjektu, ktorý sa neoprávnene obohatil o tom, že svojím konaním získava alebo môže získať hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, ktoré mu nepatria.

59. Ohľadne objektívnej premlčacej lehoty súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora vo veci C 485/19, z 22. apríla 2021, ktorý na prejudiciálnu otázku Krajského súdu v Prešove ako vnútroštátneho súdu: „Má sa článok 47 (Charty) a implicitne právo spotrebiteľa na účinný prostriedok súdnej ochrany vykladať tak, že mu odporuje právna úprava v § 107 ods. 2 (slovenského) Občianskeho zákonníka o premlčaní práva spotrebiteľa v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, podľa ktorej sa právo spotrebiteľa na vrátenie plnenia z neprijateľnej zmluvnej podmienky premlčí aj v prípade, že spotrebiteľ sám nedokáže vyhodnotiť neprijateľnú zmluvnú podmienku, a toto premlčanie uplynie aj za stavu, že spotrebiteľ o povahe neprijateľnej zmluvnej podmienky nevedel?“ uviedol, že zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle Smernice 93/13 alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami Smernice 2008/48 sa vzťahuje trojročná premlčacia doba, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Zároveň na druhú otázku uviedol, že spotrebiteľ nemôže mať na účely uplatnenia svojich práv vyplývajúcich z týchto ustanovení povinnosť preukazovať úmyselnú povahu konania príslušného predajcu alebo dodávateľa“ (rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 17.08.2021 sp. zn. 23Co/57/2020).

60. Vo vzťahu k aplikovaniu desaťročnej alebo trojročnej objektívnej premlčacej doby súd poukazuje na bod 42 v spojení so záverom Písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C 485/19 zo dňa 07.10.2019, kde Európska komisia uviedla, že článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať tak, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekalkej zmluvnej podmienky má pre uplatnenie desaťročnej objektívnej premlčacej doby povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa. Súd má za to, že žalobkyňa nemá za povinnosť preukázať úmysel žalovanej sa bezdôvodne obohatiť. Žalovaná minimálne vedela, že nedodržanie zákonných podmienok pri uzatváraní zmlúv môže mať za následok nepriznanie určitých súm, a pre prípad, že to tak urobí, bola s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumená (dolus indirectus), tzv. nepriamy úmysel. Konanie žalovanej preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať

majetkový prospech. U žalovanej došlo k obohateniu bez právneho dôvodu dňom 23.12.2014, kedy žalobkyňa zaplatila 3 407,05 eur, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 25.05.2023 z čoho jednoznačne vyplýva, že žaloba zo strany žalobkyne bola podaná v rámci plynutia desaťročnej objektívnej premičacej doby. Z uvedených dôvodov neboli námietky vznesené žalovanou o premičaní uplatneného nároku dôvodné a súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

61. Žalovaná sa s plnením peňažného záväzku dostala do omeškania a súd priznal žalobkyni ňou uplatnený 8,50 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2 231,92 eur, ktorá výška ročného úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 ods. 1 veta prvá, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. (účinného od 01.07.2010 do 31.01.2013). Úverová zmluva bola uzavretá dňa 07.03.2011, a preto podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho práva, ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013, čo je aj tento prípad. Žalobkyňa si uplatnila nárok na ročný úrok z omeškania od 06.04.2023, pričom súdu predložila výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 30.04.2023, v ktorej uviedla, aby žalovaná výšku bezdôvodného obohatenia 2 231,92 eur zaplatila do 10.05.2023. Žalobkyňa preukázala e-mailom zo dňa 30.04.2023, že túto výzvu zaslala žalovanej. Na čísle listu 13 spisu je zrejmé, že žalovaná výzvu zo dňa 30.04.2023 prevzala. Z uvedeného dôvodu sa žalovaná mohla dostať do omeškania najskôr dňom 11.05.2023, to znamená po uplynutí lehoty, ktorú žalobkyňa stanovila na plnenie do 10.05.2023. Na tomto právnom základe súd zamietol nárok žalobkyne na ročný úrok z omeškania za obdobie od 06.04.2023 do 10.05.2023.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, a preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

64. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

65. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

66. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník, samostatným uznesením, po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Poučenie:

13Csp/51/2023

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (127 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinná dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na nariadenie exekúcie podľa osobitného zákona.